Partea introductivă
Dosarul nr. 2c-1139/25
2-25086605-12-2c-18062025-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

16 iunie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecătorul Svetlana Cușnir
grefierul Mihaela Duducal

examinând, în sediul instanţei, în şedinţă publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 142 (reorganizată în APC A 0150-0331) cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică consumată și a dobânzii de întârziere,

Partea descriptivă

a c o n s t a t a t:

La 13 iunie 2025, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” a depus o cerere de chemare în judecată către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 142 (reorganizată în APC A 0150-0331) cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică consumată și a dobânzii de întârziere.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, între SA „Termoelectrica”, în calitate de furnizor și CCL nr. 142, în calitate de consumator, a fost încheiat contractul de furnizare a energiei termice nr.142 din 01.03.2009 (în continuare Contract), potrivit căruia, furnizorul și-a asumat obligația de a asigura livrarea energiei termice consumatorului, până la punctul de delimitare a rețelelor termice, iar consumatorul are obligația să o achite în termen.

A arătat că, în temeiul prevederilor art. 1108 alin.(l) și (4) din Codul civil, odată cu încheierea contractului de livrare a energiei termice, a luat naștere obligația de livrare a energiei termice de către furnizor, iar odată cu aceasta a luat naștere și obligația cumpărătorului de a achita contravaloarea. Odată cu furnizarea energiei termice, furnizorul a eliberat lunar facturi fiscale și conturi de plată către consumator, acestea la rândul său fiind de ultimul contrasemnate, fapt ce denotă livrarea mărfii în volum deplin la tariful aprobat de către ANRE.

A susținut că CCL nr. 142 nu și-a onorat pe deplin obligația de plată a

întregului volum de energie termică livrată, astfel, la situația din 30.04.2025, aceasta înregistrează față de furnizor o datorie în sumă de 926 951,52 lei, facturată în perioada 01.03.2024 - 30.04.2024.

A mai menționat că, SA „Termoelectrica” în calitate de furnizor și-a executat corespunzător toate obligațiile contractuale, or, a livrat energie termică debitorului până la branșamentul termic stabilit, în volumul și la calitatea convenită; a facturat cantitatea de energie termică și a înaintat spre plată debitorului documentele de plată lunare pentru achitare în termenele stabilite. Pretenții cu privire la cantitatea și calitatea energiei termice livrate în perioada raportată, pârâtul nu a înaintat și respectiv nici documentele de plată nu le-a contestat, fapt care demonstrează legalitatea și onestitatea acțiunilor reclamantului.

Suplimentar a menționat că, potrivit Acordului adițional nr.l din 18.04.2013 la Contractul de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr.142 din 01.03.2009, încheiat între SA „Termocom” (succesor în drepturi și obligații „TERMOELECTRICA” SA) și CCL nr. 142, ultima și-a asumat obligația de a folosi mijloacele financiare primite de la SA „Termocom” strict pentru achitarea taxei de stat la acționarea în judecată a debitorilor care au datorii la consumul energiei termice, precum și restituirea integrală a acestora în termeni cât mai restrânși. Sumele acordate cu titlu de împrumut, urmau a fi restituite către furnizor, fapt ce nu a fost executat până la momentul actual. La caz, suma restantă ce urmează a fi rambursată constituie 16 462,77 lei și că la evidența contabilă a SA „Termoelectrica” figurează creanța în mărime de 299,20 lei, nestinsă de pârât pentru scurgeri.

A indicat că, în vederea soluționării amiabile a situației create, în adresa CCL nr. 142, a fost expediată/prezentată notificarea nr.79/1987j din 24.02.2025, prin care s-a solicitat achitarea benevolă a sumelor pretinse în termen de 7 zile calendaristice.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată și prin *cererea de concretizare a pretențiilor*, societatea-reclamantă SA „Termoelectrica” a solicitat:

- A încasa de la CCL nr. 142, în beneficiul SA „Termoelectrica”, suma de 843 028,67 lei cu titlu de datorie pentru energia termică, facturată în perioada 01.03.2024 - 30.04.2024;

- A încasa de la CCL nr. 142, în beneficiul SA „Termoelectrica”, suma de 85 146,86 lei cu titlu de dobândă de întârziere, calculată pentru perioada 01.05.2024 - 31.12.2024;

- A încasa de la CCL nr. 142, în beneficiul SA „Termoelectrica”, suma de 54 789,19 lei cu titlu de dobândă de întârziere, calculată pentru perioada 01.01.2025 - 29.05.2025;

-A încasa de la CCL nr. 142, în beneficiul SA „Termoelectrica”, suma de 16 462,77 lei cu titlu de împrumut pentru achitarea taxei de stat;

-A încasa de la CCL nr. 142, în beneficiul SA „Termoelectrica”, suma de **299,20** lei cu titlu de datorie pentru scurgeri;

- A încasa de la CCL nr. 142, în beneficiul SA „Termoelectrica”, suma de 33059, 54 lei cu titlu de taxă de stat și suma de 200 lei cu titlu de taxă de timbru.

Solicitările participanților la proces

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul reclamantei SA „Termoelectrica”, Anatolie Bogdan, împuternicit în baza procurii (f. d. 57), a susținut integral cererea de chemare în judecată inițială și ulterior concretizată, și a solicitat admiterea acesteia în totalitate, invocând temeiurile de fapt și de drept expuse în acțiune.

Reprezentantul părții-pârâte, CCL nr. 142, în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși, a fost citat în mod legal, prin intermediul poștei electronice comunicată de partea-reclamantă. Astfel, acestuia i s-a expediat cererea de chemare în judecată și citația, în data de 15 mai 2026, ora 09:48 (f. d. 56), în așa fel, fiindu-i acordată posibilitatea reală de a-și apăra drepturile și interesele, însă partea-pârâtă nu a manifestat interes în legătură cu examinarea cauzei, nu a prezentat referință, nu a obiectat împotriva argumentelor și pretențiilor din acțiune, și nici nu a prezentat careva probe în acest sens.

Mai mult ca atât, în data de 05 mai 2026, ora 14:50, de către grefieră a fost efectuată telefonoframă către partea-pârâtă CCL nr.142, la nr. de telefon 078250283, apelul telefonic fiind recepționat, ca urmare părții-pârâte fiindu-i comunicat despre cauza civilă, despre data, ora și locul examinării cauzei (f. d. 54).

În aceste condiții, instanța a constatat că partea-pârâtă, fiind legal înștiințată despre existența și obiectul litigiului, și având posibilitatea de a-și prezenta apărarea, nu și-a exercitat drepturile procesuale, fapt care nu împiedică examinarea cauzei în baza materialelor disponibile la dosar.

Aici, instanța va nota că, în temeiul art.100 din Codul de procedură civilă, privind comunicarea actelor de procedură,

(1) Ce**rerea de chemare în judecată şi actele de procedură se comunică participanţilor la proces** şi persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poştă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, **la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată** sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, **sau prin alte mijloace** care să asigure transmiterea textului cuprins în act şi confirmarea primirii lui, precum şi prin delegaţie judiciară.

(1^1) Cererea de chemare în judecată şi actele de procedură ale instanţei de judecată se comunică autorităţilor publice, persoanelor juridice de drept privat şi avocaţilor prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, la care

aceştia sînt conectaţi prin adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată, în mandatul de avocat, în alte acte ce atestă utilizarea poştei electronice. Actele de procedură expediate prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor se consideră comunicate.

(2) Dacă i se cere să îndeplinească pentru o altă instanţă procedura de comunicare, instanţa solicitată este obligată să ia de îndată măsurile necesare, conform legii, şi să trimită instanţei solicitante dovezile de îndeplinire a procedurii cerute.

(3) În cazul amânării judecării cauzei, nu este necesară citarea participanţilor la proces prezenţi la şedinţă. Participanţii la proces care au fost citaţi şi nu au participat la şedinţa de judecată la care a fost amînată judecarea cauzei vor putea invoca lipsa citării ulterioare numai în cazul în care vor demonstra că au fost în imposibilitatea de a cunoaşte data judecării cauzei.

Deasemenea, instanța va nota că, potrivit prevederilor art.102 din Codul de procedură civilă, instanţa înştiinţează prin citaţie participanţii la proces, martorii, experţii, specialiştii şi interpreţii privitor la locul, data şi ora şedinţei de judecată sau la locul, data şi ora efectuării unor acte de procedură.

(2) În cauzele de urgenţă, **participanţii la proces**, martorii, experţii, specialiştii şi interpreţii **pot fi înştiinţaţi sau chemaţi în judecată** prin telegramă, **prin telefon** şi **la adresa electronică** înregistrată în Programul integrat de gestionare a dosarelor **sau prin alte mijloace care să ateste înmânarea şi primirea înştiinţării sau citaţiei**.

(3) Citaţiile şi înştiinţările se înmânează participanţilor la proces, martorilor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor astfel încît aceştia să se poată pregăti de proces şi să se prezinte la timp în faţa instanţei.

(4) Citaţia se înmânează părţii cu cel puţin 3 zile înainte de data judecării. În cauzele urgente, acest termen poate fi mai scurt, la discreţia instanţei.

(4[1]) Participanţii la proces înştiinţaţi în mod legal odată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Aprecierea instanței de judecată

Audiind partea prezentă, examinând materialele dosarului, apreciind pretenţiile formulate în acţiune în raport cu probele prezentate, administrându-le pertinenţa şi temeinicia prin prisma legislaţiei ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată este parţial întemeiată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea mult aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu

au pentru instanța judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În şedinţa de judecată s-a constatat că, în baza contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr.142 din 01 martie 2009, SA „Termoelectrica” în calitatea de furnizor s-a obligat să asigure livrarea energiei termice către Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr.142 în calitate de consumator, iar ultima și-a asumat obligația să achite costul energiei termice în condițiile și termenele prevăzute în contract.

Potrivit contractului nominalizat, pct. 3.1., cantitatea de energie termică livrată se determină în baza datelor aparatelor de evidență a consumului de energie termică, instalate la hotarul de delimitare a apartenenței de balanță.

Astfel, pentru energia termică livrată, în conformitate cu pct. 4.2. al contractului, consumatorul era obligat să achite lunar, contravaloarea energiei termice utilizate organizației furnizoare, prin conturile de plată ale reclamantului conform tarifelor stabilite (f. d. 5-7).

Totodată, în pct. 4.3. al contractului, părțile au prevăzut faptul că în cazul încălcării de către consumator a termenilor și condițiilor de plată stipulate în pct.4.2. al contractului, consumatorul achită penalitate numai în cazurile și condițiile prevăzute de legislație.

La fel, instanța notează că, în pct.5.1.13., al contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr.142 din 01 martie 2009, este prevăzut faptul că consumatorul este obligat să-i prezinte furnizorului, o dată în lună, o dare de seamă în scris care se reflectă cauzele neachitării sau achitării insuficiente a consumului de energie termică, pentru evidențierea măsurilor întreprinse față de rău platnici, în

vederea obținerii unui nivel mai înalt de achitări.

Potrivit art. 40 alin.(1), (2) al Legii cu privire la energia termică și promovarea cogenerării nr.92 din 29.05.2014, furnizarea energiei termice se efectuează numai în baza contractului de furnizare a energiei termice, încheiat între unitățile termoenergetice sau între unitatea termoenergetică și consumator. În sectorul rezidențial, reprezentantul autorizat al consumatorilor din blocurile de locuit departamentale, este administratorul fondului locativ respectiv, care încheie un contract de furnizare a energiei termice cu furnizorul și repartizează lunar cantitatea de energie termică consumată între deținătorii de apartamente sau chiriași.

Art.1108 alin.(1) și (4) din Codul civil prevede că, prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar acesta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit. Dispoziţiile prezentului capitol se aplică şi vânzării-cumpărării drepturilor şi altor lucruri, cum ar fi energia electrică, energia termică, gazul şi apa, furnizate prin reţea, precum şi conţinutului digital, în măsura în care aceste dispoziții nu contravin naturii acestor drepturi sau lucruri.

Astfel, instanța reține că, urmare a contractului încheiat între părți, furnizorul-reclamant a furnizat energia termică conform acestuia, iar din dispozițiile contractuale reiese că, consumatorul-pârâtul are obligația de a achita valoarea serviciului dat.

Totodată, este de notat și faptul că CCL nr.90 este gestionarul fondului locativ comunal. Furnizorul furnizează energia termică către CCL nr. 90 până la hotarul de delimitare a apartenenței de balanță a acestuia, iar modalitatea de repartizare a energiei termice intra bloc ține de competența CCL nr. 90 și nu este în seama furnizorului.

Prin urmare, odată cu furnizarea energiei termice, furnizorul a eliberat factura fiscală și conturi de plată către consumatorul-pârât, fapt rezultat nemijlocit din înscrisurile anexate și anume, factura fiscală seria AAS nr.3437609, iar, din analiza facturii fiscale, se atestă recepționarea și contrasemnarea lor de către consumatorul-pârât CCL nr.142 (f. d. 14).

Conform soldului datoriei, la **03 aprilie 2026**, pentru facturile emise în perioada de timp 01.03.2024 - 30.04.2024, consumatorul CCL nr.142 înregistrează o datorie la energia termică în sumă de 843028,67 lei (f. d. 51 verso).

Instanța reține că, contractul de furnizare a energiei termice în apă caldă nr.142 din 01 martie 2009, semnat prin manifestarea acordului de voință liber exprimat şi neviciat de către CCL nr.142, a instituit în beneficiul ultimei dreptul de a primi energie termică de la reclamantă până la hotarul de delimitare a apartenenței de balanță a rețelelor termice, dar și obligația de a achita contravaloarea serviciului de care a beneficiat.

Din actele dosarului rezultă că, societatea-reclamantă, în baza contractului de furnizare a energiei termice nr.142 din 01 martie 2009, a prestat servicii, iar pârâta CCL nr.142 a acceptat prestarea și a beneficiat de serviciile acordate.

În legătură cu acumularea datoriei, în perioada 01.03.2024-30.01.2024, reclamanta a expediat în adresa pârâtei, în data de 24.02.2025, notificarea nr.719/198j, prin care a solicitat achitarea datoriei acumulate pentru energia termică și a dobânzii de întârziere, în termen de 7 zile din momentul recepționării notificării, notificare recepționată la data de 12.05.2025 (f. d. 6, 7).

Astfel, obiectul generic și material al acțiunii îl constituie suma de 843 0286 lei, cu titlu de datorie la energia termică consumată în perioada 01.03.2024 - 30.04.2024.

În continuare, din conținutul înscrisului/extrasul de cont din 31.121.2024, eliberat de partea-reclamantă, se atestă suma de 299, 20 lei cu titlu de creanțe privind scurgeri și suma de 16462, 77 lei cu titlu de împrumut.

Conform art.25 alin.(1) din Legea nr.1402 din 24.10.2002 cu privire la serviciile publice de gospodărie comunală, persoanele fizice şi juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator şi consumator.

Potrivit art. 9 alin.(1) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Conform art.774 alin.(1) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art.775 din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Conform art.776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Potrivit art. 858 alin. (2) din Codul civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art. 992 alin. (1) din Codul civil, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Astfel, coroborând prevederile legale citate supra cu circumstanțele cauzei, se conchide că, furnizorul și-a îndeplinit obligațiile contractuale și a livrat energia termică până la branșamentul termic stabilit, şi, respectiv, consumatorul urmează să achite costul acesteia conform contractului încheiat. Iar, obligațiunea de achitare

a costului serviciilor prestate de furnizare a energiei termice până la hotarul de delimitare stabilit conform contractului de furnizare a energiei termice nr.142 din 01.03.2009, urmează a fi pusă în sarcina părții-pârâte CCL nr.142, în calitate de consumator al serviciilor prestate de SA „Termoelectrica”. Deci, în condițiile în care, partea-pârâtă, pentru perioada 01.03.2024 - 30.04.2024, înregistrează o datorie în sumă de 843028,67 lei față de SA „Termoelectrica”, pentru consumul energiei termice, suma de 16462,77 lei cu titlu de împrumut pentru achitarea taxei de stat și suma de 229,20 lei cu titlu de datorii pentru scurgeri, instanța conchide asupra temeiniciei pretenției cu privire la încasarea datoriei în mărimea solicitată. *Aceasta și în situația în care, partea-pârâtă nu a prezentat probe contrare din care ar rezulta inexistența datoriei și/sau existența altei datorii.*

Corespunzător, în baza celor indicate *supra*, probelor dosarului, contractului dintre părți și prevederilor legale, instanța reiterează că, obligația de plată a consumului energiei termice furnizate de partea-reclamantă părții-pârâte în baza contractului dintre aceștea îi aparține ultimei, iar pentru perioada invocată de partea-reclamantă suma datoriei constituie cea solicitată conform cererii de chemare în judecată, fapt ce implică temeinicia solicitării reclamantei și soluția de admitere a solicitării în această parte.

Cu referire la încasarea sumei de 85146, 863 lei cu titlu de dobândă de întârziere, calculată pentru perioada 01.05.2024 - 31.12.2024 și încasarea sumei de 54789,19 lei cu titlu de dobândă de întârziere, calculată pentru perioada 01.01.2025 - 29.05.2025.

Aici instanța de judecată reține că societatea-reclamantă SA „Termoelectrica” și-a întemeiat respectiva pretenție în temeiul art. 942 din Codul civil, potrivit căruia,

(1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale.

(2) Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

(3) Debitorul consumator are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plăţii este mai mic decât rata legală a dobânzii de întârziere.

(4) În cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobânda de întârziere calculată conform dispoziţiilor prezentului

articol, fie penalitatea pentru întârziere. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobânda de întârziere.

(5) Pe perioada în care suma de bani nu este plătită la scadenţă cu justificare, debitorul datorează doar dobânda de întârziere la rata prevăzută la art.874. Debitorul consumator nu datorează asemenea dobândă de întârziere.

(6) Orice clauza contrară dispoziţiilor prezentului articol în detrimentul consumatorului este lovită de nulitate absolută.

Deci, potrivit normei legale sus-citate, dobânda de întârziere reprezintă o consecință a neexecutării la termen a unei obligații pecuniare și se calculează în raport cu suma datorată și perioada de întârziere.

Totodată, instanța menționează că acordarea unei creanțe accesorii este condiționată de stabilirea certă a cuantumului acesteia, a perioadei pentru care se datorează și a bazei de calcul aplicate. Sarcina demonstrării acestor circumstanțe revine părții care formulează pretenția.

În speță, reclamanta a prezentat un calcul al dobânzii de întârziere, din care rezultă facturile neachitate, termenele de scadență, perioadele de calcul și cuantumul dobânzii (f. d. 7, 8). Cu toate acestea, instanța observă că în calcul sunt reflectate plăți parțiale efectuate de către partea-pârâtă CCL nr. 142, fiind indicate doar cuantumul sumelor achitate și soldurile rămase, fără a fi indicate datele calendaristice ale efectuării acestor plăți.

În contextul dat, calculul prezentat nu conține datele efectuării achitărilor parțiale și nu permite stabilirea momentului exact la care soldul datoriei s-a diminuat, precum și a modului în care plățile efectuate au influențat cuantumul dobânzii calculate pentru fiecare perioadă. Or, pentru determinarea unei dobânzi de întârziere conforme art. 942 din Codul civil, este necesară stabilirea certă a soldului restant pentru fiecare perioadă de calcul, întrucât dobânda se datorează doar pentru suma efectiv neachitată și pentru perioada în care aceasta s-a aflat în întârziere.

Prin urmare, în lipsa datelor privind data efectuării plăților și modul de imputare a acestora asupra obligațiilor existente, instanța nu poate verifica integral corectitudinea calculului dobânzii solicitate și nu poate stabili cu certitudine cuantumul creanței accesorii.

Or, simpla prezentare a unui calcul matematic nu este suficientă pentru admiterea unei creanțe accesorii, dacă instanța nu poate verifica împrejurările care au stat la baza determinării acesteia.

În acest sens, instanța reține că, deși existența obligației principale de plată a fost demonstrată, cuantumul dobânzii solicitate nu a fost probat cu certitudine, întrucât nu este posibilă stabilirea modului în care achitările parțiale au influențat diminuarea soldului datoriei și, corespunzător, calcularea dobânzii.

Instanța nu contestă dreptul reclamantei de a solicita repararea consecințelor întârzierii în executarea obligației pecuniare, însă exercitarea acestui drept presupune prezentarea unui calcul verificabil și fundamentat pe date certe.

Distinct de cele reținute, se specifică că, conform art. 49 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 187 din 14 iulie 2022 cu privire la condominiu, asociația nu are obligația de a plăti furnizorului pentru serviciile intermediate furnizate consumatorilor, iar serviciile respective nu constituie cheltuieli ale asociației.

Așa fiind, reieșind din natura raportului juridic dedus judecății, se prezumă că, deși, CCL nr.142 are încheiat cu SA „Termoelectrica" contract, energia termică nu este consumată nemijlocit de partea-pârâtă pentru necesitățile proprii, ci este livrată proprietarilor apartamentelor și altor încăperi din condominiu, aceștia fiind beneficiarii finali ai serviciului prestat. Pârâta în calitate de gestionar al blocului locativ nu desfășoară activitate de întreprinzător și nu obține venituri din furnizarea energiei termice, doar colectează plățile de la proprietari și le transferă furnizorului având un rol intermediar. Or, partea-reclamantă nu a demonstrat că pârâta în calitatea sa de asociație a beneficiat de sumele aferente consumului și a urmărit obținerea unui avantaj patrimonial din întârzierea plăților.

Având în vedere circumstanțele expuse, instanța ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată urmează a fi admisă parțial, cu încasarea datoriei principale, iar în partea ce ține de încasarea dobânzii de întârziere, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art.83 din Codul de procedură civilă, (1) Taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

(2) În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

(3) Se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată, cererea reconvenţională, cererea de intervenţie principală, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanţei judecătoreşti, cererea de declarare a insolvabilităţii, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătoreşti, precum şi alte cereri prevăzute la pct.1 din anexa nr.1 la Legea taxei de stat nr.213/2023.

Conform art.94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial,

acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Astfel, luând în considerare prevederile art. 94 din Codul de procedură civilă, instanța va dispune încasarea de la CCL nr.142, în beneficiul Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 28358, 52 (douăzeci și trei mii trei sute cincizeci și opt,52) lei și taxă de timbru în mărime de 200 (două sute) lei, *proporțional părții din acțiune admise.*

Suplimentar, instanța reiterează că, părții-pârâte CCL nr.142, în data de 5 mai 2026 și 15 mai 2026, i s-a comunicat copia cererii de chemare în judecată cu anexele și copia încheierii de primire în procedură a cererii, prin urmare, fiindu-i acordată posibilitatea reală de a-și apăra drepturile și interesele sale, însă acesta acesta nu a manifestat interes în legătură cu examinarea cauzei, nu a prezentat referința, nu a obiectat împotriva argumentelor și pretențiilor din acțiune, și nici nu a prezentat careva probe în acest sens (f. d. 56).

Or, partea-pârâtă CCL nr.142 la data de 5 mai 2026 și ulterior la 15 mai 2026, cunoștea despre intentarea cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termolectrica”, precum și despre faptul că era obligată să prezinte referința și probele în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată.

Totodată, instanța de judecată reține că, conform art.6 alin.(1) din CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

Drept rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.

În sensul dezbaterii argumentelor, instanța consideră relevant avizul nr. 11 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, în care se menționează că, obligația instanțelor de a-și motiva hotărârile nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat în sprijinul unui mijloc de apărare ridicat. Întinderea acestei obligații poate varia in funcție de natura hotărârii. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea si redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui

să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate.

În conformitate cu prevederile art. art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă al RM, instanța de judecată

Dispozitivul

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată.

Se încasează de la CCL nr. 142 (reorganizată în APC A 0150-0331), în beneficiul Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, suma de 843028,67 (opt sute patruzeci și trei mii douăzeci și opt,67) lei cu titlu de datorie pentru energia termică, formată în perioada 01.03.2024-30.04.2024, suma de 16462,77 (șaisprezece mii patru sute șaizeci și doi,77) lei cu titlu de împrumut pentru achitarea taxei de stat, suma de 229,20 (două sute douăzeci și nouă,20) lei cu titlu de datorii pentru scurgeri, cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 28358,52 (douăzeci și opt mii trei sute cincizeci și opt,52) lei și taxă de timbru în mărime de 200 (două sute) lei.

În rest, pretențiile se resping ca neîntemeiate.

În conformitate cu art. 255 din Codul de procedură civilă, hotărârea se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data adoptării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecătorul Svetlana Cușnir